

Sampeyan langgeng

Aku ndedonga marang Gusti Allah, supaya sampeyan bisa pracaya marang kayekten iki, amarga Gusti Allah sing nitahake manungsa, wis diadili ing kabeh prekara, nanging dheweke uga disetujoni, amarga dheweke manut karo Gusti Allah ing samubarang, nganti mati, amarga dheweke nampa urip mane: wungu saka ing antarane wong mati lan dadi keslametan saben wong sing precaya.

Sampeyan langgeng

Ngendi sampeyan bakal pindah menyang kalanggengan?

Iki minangka pitakon sing sawetara ngerti carane mangsuli, nanging ing Kitab Suci nuduhake manawa pria bakal lunga nalika mlebu ing kalanggengan. Yen manungsa ngakoni Yesus minangka Gusti lan Juru Slametane sing tunggal lan berkuasa, luwih becik, yen dheweke percaya yen Yesus Kristus Putraning Allah sing urip, amarga ing salawas-lawase Dheweke dadi Gusti Allah, nanging dheweke ngilangi kamulyane lan dadi daging (manungsa), tundhuk marang hawa nafsu sing padha karo manungsa, nanging ora dosa; sing tilar donya amarga ana alangan pepisahan sing ana ing antarane Gusti Allah lan manungsa (dosa) lan wungu ing dina katelu, mesthine manawa wong sing kaya ngono ing kalanggengan bakal ana ing salawas-lawase kanthi sesambungan karo Gusti Allah.

Nanging, yen sampeyan ora percaya kayekten sing wis kasebar ing ndhuwur, mesthi bakal adoh saka Gusti Allah.

Gusti Allah nitahake manungsa dadi bagean saka proyek sing ditemtokake ing awake dhewe, lan amarga Gusti Allah iku Langgeng, manungsa ora bisa mandheg, yaiku, bisa dipateni ing sawijining dina, mula, Gusti Allah menehi dheweke kekarepan

(napas) gesang) "Pangeran Yehuwah, Gusti Allah, nitahake manungsa saka lebu bumi, lan nempuh napas ing napas ing napas; lan manungsa digawe nyawa sing urip " (Kej. 2: 7).

Napas urip sing diduwensi manungsa iku langsung saka Gusti Allah, Sing Langgeng, enggal ora bakal dipateni, tetep ing salawas-lawase.

Sadurunge nggawe manungsa, Gusti Allah nitahake bumi lan, sawise nggawe, milih kekuwatane kanggo:

"Gusti Allah banjur ngandika, Ayo kita gawe manungsa kaya gambar kita, lan ngwasani iwak segara, manuk-manuk ing langit, kewan ingon-ingon, lan sakehe tanah lan kabeh reptil sing mlaku ing bumi "(Kej. 1:26).

Banjur nyiyapake papan sing nyenengake kanggo dipanggoni wong lanang mau:

"Pangeran Yehuwah Allah nandur taman ing Eden, ing sisih wetan; banjur dilebokake ana ing kana wong sing dititahake. Lan Pangeran Yehuwah nyipta wit-witan kanggo tuwuhan saka ing bumi, sing katon apik lan bisa dipangan; lan wit panguripan ing tengah-tengah kebon, lan wit pangetahuan sing apik lan sing ala "(Kej. 2: 9).

Manungsa seneng peduli lan paseduluran karo Gusti Allah:

"Pangandikane Pangeran Yehuwah," Ora becik manungsa nunggil karo awake dhewe; Aku bakal ndadekake dheweke dadi tetulung sing cocog kanggo dheweke. Dadi, nalika Pangéran Allah nyipta kabeh kewan ing ara-ara lan saben manuk ing langit saka ing bumi, dheweke digawa menyang ing Adam, kanggo ndeleng dheweke kaya sing diarani. lan apa wae sing diarani Adam minangka wong sing urip, iku jenenge "(Kej. 2:18 -19).

"... ing endi Rohing Pangeran ana, ana kamardikan" (2Co 3:17), lan kaya sing diarepake, Gusti Allah menehi kamardikan marang manungsa:

“Lan Pangéran Allah ndhawuhi manungsa, pangandika, Kowé bakal mangan kanthi bébas saka wit-witan ing kebon iki ...” (Kej. 2:16).

Lan dheweke nuduhake urip lan mati marang dheweke: urip kudu manut marang dheweke, yaiku manungsa bakal tetep setya karo Gusti Allah, amarga Gusti Allah iku urip, lan pati ora nuruti dheweke, amarga ora nggugu bakal nyebabake pisah karo Gusti Allah, yaiku mati.

“Nanging sampeyan aja mangan wit sing ngreti sing apik lan sing ala; amarga nalika mangan panganan iku mesthi bakal mati ”(Kej. 2:17).

Kanggo parafrase: Sajrone Adam ora mangan saka wit sing ngerti kabecikan lan ala, dheweke bakal manunggal karo Gusti Allah (urip), yen dheweke mangan, dheweke bakal pisah karo Gusti Allah (seda). Tekad sing jelas: aja mangan supaya sampeyan bisa urip!

Apa sampeyan bisa ndeleng katresnan lan perhatiane Gusti marang manungsa ing pethikan Alkitab iki?

Nanging, Adam ora nggatekake, amarga nalika ula kasebut ujar: ‘Mesthi sampeyan ora bakal mati’ (Kej. 3: 4), dheweke percaya marang ula kasebut lan mangan woh kasebut.

Lan sapa ula kasebut? Dheweke minangka malaekat sing bangga sing kelangan panguwasa kanthi tepat amarga dheweke kepengin apa sing ditawakake Gusti Allah ing awake dhewe lan manungsa bakal dadi bagean. Delengen apa sing dirancang malaekat iki:

“Aku bakal mungkah ing dhuwur mega, lan aku bakal dadi kaya Kang Mahaluhur” (Is 14:14).

Nanging, delengen apa sing diusulake Gusti Allah marang manungsa:

“Gusti Allah banjur ngandika, Ayo kita gawe manungsa kaya gambar kita, padha kaya kita ...” (Kej. 1:26).

Setan ora pengin dadi wong, nanging pengin mirip karo Gusti Allah, amarga rupa kasebut bakal nggawe dheweke luwih gedhe tinimbang para malaikat

"Sampeyan banjur ngucapake ing sajroning ati," Aku bakal munggah swarga, ing ndhuwur lintang-lintang Gusti Allah, aku bakal ngluhurake dhampare, lan ing gunung jemaah aku bakal lenggah ing sisih lor "(Is 14:13).

Lintang-lintang Gusti ing kene nyebutake malaekat.

Nalika manungsa percaya karo apa sing diucapake Setan lan ora nggatekake Sabda Jahwéh: "kowé bakal mesthi bakal mati", dheweke nindakake "ketidakadilan". Kanthi tumindak kasebut, Adam adol awake dhewe dadi abdi dosa lan kabeh wong sing bakal lair uga bisa didol, yaiku kabeh wong amarga Adam nindakake dosa.

"Amarga kabeh wong duwe dosa lan ora entuk kamulyaning Allah" (Rm. 3:23), kabeh padha pisah karo Gusti Allah.

Lan wiwit wektu kasebut, manungsa dadi nistha, ditegur, yaiku diukum, mati, dipisahake karo urip ing salawas-lawase, amarga dheweke duwe jiwa sing bakal ana ing salawas-lawase, sanajan sawise bali menyang lebu.

Nanging tujuane Gusti Allah ora bisa dibendung, lan Gusti Allah nresnani manungsa marang manungsa, nylametake kaslametan sing kuat: Putrane dhewe sing nyingkirake kamulyane

"Nanging dheweke ngilangi awake dhewe, njupuk wujud abdi, dadi kaya wong" (Fil 2: 7), lan dheweke dadi kaya pria supaya manungsa bisa uga duwe kesempatan dadi kaya Gusti Allah

Sampeyan kudu negesake keadilan: ing wiwitane manungsa digawe tanpa dosa, ora precaya marang pangandikane Gusti Allah, nanging ing wektu sing tepat, wong liya tanpa dosa manut karo pangandikaning Allah.

“Amarga kayadene ora nuruti siji wong, mula akeh wong-wong sing dadi wong dosa, mula kanthi manut siji, akeh sing bakal kabenerake” (Rm. 5:19); “Amarga kaya pati teka saka wong, mula patine wong mati uga ana wong” (1Co 15:21).

Nanging, kepiye carane kedadeyan yen kabeh wong duwe dosa?

Gusti Allah kudu dadi wong lanang lan mulane Yesus lair saka prawan, kanthi kekuwatan saka Gusti Allah.

Aku ndedonga marang Gusti Allah, supaya sampeyan bisa pracaya marang kayekten iki, amarga Gusti Allah sing nitahake manungsa, wis diadili ing kabeh prekara, nanging dheweke uga disetujoni, amarga dheweke manut karo Gusti Allah ing samubarang, nganti mati, amarga dheweke nampa urip maneh: wungu saka ing antarane wong mati lan dadi keslametan saben wong sing precaya.

Lan kabeh wong sing precaya marang Kristus iku sabdho, amarga padha mati bareng Sang Kristus “Kanggo wong sing wis mati wis dibebasake saka dosa” (Rm. 6: 7), lan diuripake maneh karo Panjenengane. Sipat dosa dipateni lan manungsa dadi mati amarga dosa, nanging urip tumrap Gusti Allah

“Sampeyan uga padha nganggep awakmu dhewe wis padha mati ing dosa, nanging isih urip ana ing ngarsane ana ing Sang Kristus Yesus, Gusti kita” (Rm. 6:11),

Amarga wungu karo Putraning Yesus Kristus

“Mula, yen sampeyan wis wungu karo Sang Kristus, coba goleki prekara-prekara sing ana ing ndhuwur, ing endi Kristus lenggah ing tangan tengen Gusti Allah” (Kol 3: 1).

Yen sampeyan yakin tembung iki, sampeyan bakal slamet saka paukuman kekal, yaiku, sampeyan bakal mlebu kalanggengan ing sesambungan karo Gusti Allah. Urip langgeng!

APA sampeyan bisa pracaya marang Jahshua Kristus?

“Kanggo ngerti: Yen sampeyan ngaku kanthi tutuk marang Gusti Yesus, LAN pracaya ing atimu yen Gusti Allah Wis mungokake dheweke saka ing antarane Wong mati, sampeyan bakal kapitulungan slamet” (Rom 10: 9).